

[Sigsgaard.]

staten nu også skal bestemme indkomstrammerne? Det betyder, at arbejdernes og funktionærernes kampmuligheder svækkes, og at deres organisationer får vingerne stækket, og her er vingefanget jo ikke alt for imponerende i forvejen. Indkomstpolitik betyder et alvorligt angreb på strejkeretten, den er et forsøg på at tæmme arbejderklassen og på at styrke staten, og staten er kapitalens stat. Indkomstpolitikken kræves af kapitalen, fordi de kolossale investeringer i ny teknologi kræver sikkerhed, derfor må omkostningerne planlægges, derfor kræves også lønningerne planlagt til sikring af profitten.

I måneder har regeringen og dens presse søgt at oppiske en krisestemning, der kan få folk til at affinde sig med indgrebene. Regeringen har påstået, at forbruget er for stort. Jeg skal ikke bestride, at et mindretal har alt for meget at slå om sig med, men flertallets forbrug er ikke for stort. Forleden blev der offentliggjort en OECD-statistik, der viser, at Danmark aldeles ikke ligger i toppen med hensyn til forbrug. Danmarks Statistik har ifølge Politiken for den 17. maj opgjort gennemsnitsfamiliens budget til 54.000 kr., og det er slet ikke et overdådigt budget. Der er f. eks. kun afsat 350 kr. om måneden til husleje, og det klarer i hvert fald de unge sig ikke for. Men 54.000 kr. skal der altså til, for at en familie med 2 børn kan eksistere på sædvanligt niveau. Ved statsministeren, ved regeringen, at mange, f. eks. mange arbejdere i tekstilindustrien, må gå for 10-12 kr. i timen? Skal de kunne forsørge en familie, altså tjene 54.000 kr. — og vi må jo kunne holde os til Danmarks Statistiks tal — så må de med den timeløn arbejde 18 til 20 timer hver eneste dag; og det er selvfølgelig ikke menneskelig muligt. Og selv om både mand og kone arbejder på fuldtid, så kan de i masser af tilfælde ikke engang tilsammen nå op på de 54.000 kr., som Danmarks Statistik altså har regnet ud, at der skal til, for at en familie med 2 børn kan eksistere normalt. Mon ikke regeringen skulle holde op med at påstå, at almindelige mennesker har for stort forbrug? Regeringen kender jo også sådan nogle tal, som jeg her kommer med. Mon det ikke er helt andre steder, at forbruget er for stort?

Et amerikansk tidsskrift har hævdet, at

USA på et møde for centralbankchefer i Basel i november forlangte, at de vestlige lande skulle gennemføre en økonomisk stramning for at støtte den amerikanske økonomi, der jo som bekendt er betrængt bl. a. på grund af Vietnamkrigen og den indre uro i USA. Bladet hævdede, at vesteuropæerne var forstående. Jeg spurgte under afslutningsdebatten i juni, om Danmark også havde været forstående, og om tingets medlemmer kunne få et referat af mødet. Med andre ord: havde Danmark været så forstående, at man fra dansk side havde lovet at gribe ind med ekstraordinær økonomisk stramning for at støtte den amerikanske økonomi? Jeg fik intet svar, og jeg har heller ikke fået noget referat af dette møde for centralbankcheferne. Tingets medlemmer kan altså ikke få at vide, hvilke økonomiske tilsagn Nationalbanken, og selvfølgelig i så fald med regeringens billigelse, har givet USA. Det er i sig selv en bemærkelsesværdig ting. Jeg gentager i dag spørgsmålet og anmodningen om at få rapporten fra mødet.

Men nu ser det ud, som om forsvarsministeren også vil hjælpe den amerikanske økonomi. Pressen meddeler, at NATO-landene har sagt ja til at betale en del af omkostningerne ved de amerikanske styrker i Europa. Jeg vil gerne spørge, om forsvarsministeren kan bekræfte det, og hvor meget Danmark i givet fald skal betale.

Men tilbage til det danske forbrug. Almindelige mennesker bruger, som jeg har belyst det, ikke for meget. Det er urimeligt at påstå, som regeringen gør det, at det er dem, der bevisligt har for lidt — og langt hovedparten af Danmarks befolkning har under 30.000 kr. om året — der bruger for meget, det er en urimelig påstand. Men andre steder er det unægtelig galt. Hver eneste dag stiger priserne på jord og ejendom med 50 mill. kr. — 50 mill. kr. pr. dag. En del af dem, flere milliarder kroner om året, pumpes ud i omsætningen, og det giver prisstigninger, så det forslår.

Skattesnyderiet er så stort, at det svarer til, at 25 mill. kr. hver eneste dag holdes uden for beskatningen. Hvert fjerde aktieselskab i Danmark betaler ikke en eneste krone i skat. Bladet Kommunen meddelte den 15. juli i år, at Helsingør nu forlanger krydsrevision. Byrådet har beregnet, at hvis 10 milliarder kr. ikke beskattes i hele lan-